

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **M. A. A. A.**, zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, se sídlem Lidické náměstí 899/9, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 11. 2023, č. j. KRPU-209368-25/ČJ-2023-040022-ZZC-MO, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 12. 2023, č. j. 175 A 9/2023-28, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se n e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým byla jako nedůvodná zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím bylo rozhodnuto, že se stěžovatel podle § 124 odst. 1 písm. c) a e) ve spojení s § 124 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajišťuje za účelem správního vyhoštění a podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla stanovena doba zajištění na 60 dnů ode dne omezení osobní svobody stěžovatele.

[2] Stěžovatel podal současně s kasační stížností blanketní návrh na přiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 8. 1. 2024, č. j. 9 Azs 15/2024-16, vyzval stěžovatele k doplnění návrhu ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení. Výzva byla jeho zástupkyni doručena do datové schránky dne 8. 1. 2024, a tudíž posledním dnem lhůty pro doplnění důvodů jeho návrhu bylo pondělí 15. 1. 2024. Stěžovatel návrh nedoplnil do dnešního dne.

[3] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly

pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje mimořádnou povahu odkladného účinku v řízení o kasační stížnosti. Jeho přiznáním odnímá před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno.

[5] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí – stejně jako návrh na přiznání odkladného účinku žaloby – splňovat obecné náležitosti podání uvedené v § 37 odst. 3 s. ř. s. To znamená, že z něj musí být patrné, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsán a datován. Navrhovatel by v něm měl identifikovat kasační stížnost, jíž chce přiznat odkladný účinek, jakož i soudní nebo správní rozhodnutí, jehož se má odkladný účinek týkat, dále doložit naplnění zákonných podmínek (zejména vymezit újmu, kterou pro něj napadené rozhodnutí znamená) a navrhnout výrok rozhodnutí (petit). Odkladný účinek lze přiznat pouze vůči soudnímu rozhodnutí, vůči němuž směřuje kasační stížnost, případně proti správnímu rozhodnutí, vůči němuž směřovala žaloba. Neunese-li stěžovatel břemeno tvrzení ohledně skutečností nasvědčujících existenci nepoměrně větší újmy, nebo domáhá-li se odkladného účinku vůči jiným než uvedeným rozhodnutím, Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřizná.

[6] Jde-li o důvody odkladného účinku, jeho pojetí „jako výjimky z pravidla znamená, že újma, která má brozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno“ (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 25). Není možné obecně definovat případy, v nichž se použije § 73 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud musí vždy posoudit, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které dokládají možnost vzniku jeho nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na jeho osobě a situaci.

[7] Stěžovatel v návrhu neuvedl žádné důvody, pro které by mu měl být odkladný účinek přiznán, a ani přes výzvu doručenou jeho zástupkyní je nedoplnil. Jeho návrh tak neobsahuje ani jen tvrzení, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, což je jeden z předpokladů přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto podle § 73 odst. 2 a § 107 s. ř. s. nepřiznal kasační stížnosti stěžovatele odkladný účinek.

[8] Nejvyšší správní soud tímto usnesením nijak nepředjímá, jaké bude jeho rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2024

9 Azs 15/2024 - 25
pokračování

JUDr. Radan Malík
předseda senátu